



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 151/2021
21.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Гордане Комненић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., као законског наследника пок. ББ бившег из ..., чији је пуномоћник Славица Крупеж, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде материјалне штете због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 167/20 од 24.08.2020. године, у седници већа одржаној дана 21.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 167/20 од 24.08.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 167/20 од 24.08.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку Прр1 309/19 од 27.09.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужилци на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року, у предмету стечаја Ст 4/10 који се води пред Привредним судом у Чачку, исплати износ од 269.747,16 динара, са законском затезном каматом од 20.06.2019. године до исплате, на терет буџетских средстава Републике Србије намењених покрићу текућих расхода Привредног суда у Чачку, осим расхода за запослене и текуће одржавање објеката и опреме. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу којим је тражено да се обавезе тужена да тужилци на износ накнаде имовинске штете од 269.747,16 динара, исплати законску затезну камату за период од 14.05.2007. године до 19.06.2019. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужилци накнади трошкове поступка у износу од 21.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гжрр 167/20 од 24.08.2020. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужилце и тужене и потврђена је пресуда Основног суда у Чачку Прр1 309/19 од 27.09.2019. године. Ставом другим изреке, одређено је да свака страна сноси своје трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020), прописано је да посебна ревизија може да се изјави због погрешне примене материјалног права и против другостепене одлуке која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиле који се односи на накнаду материјалне штете због повреде права на суђење у разумном року, у поступку пред Привредним судом у Чачку у предмету Ст 4/10, а повреда овог права тужиле је као законском наследнику пок. ББ, бившег из ..., утврђена решењем Привредног суда у Чачку Р4 Ст 182/18 од 21.06.2018. године. О праву тужиле на накнаду штете и висини те накнаде као и припадајућој камати, другостепени суд је побијаном пресудом одлучио применом одредбе члана 31. Закона о заштити права на суђење у разумном року и правног схватања Врховног касационог суда.

Врховни касациони суд сматра да нема потребе за одлучивањем о ревизији ради уједначавања судске праксе, с обзиром да у конкретном случају није одступљено од судске праксе тако да нема потребе да се о изјављеној ревизији одлучује ради разматрања правног питања од општег интереса, или новог тумачења права након закључка усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 02.11.2018. године у поступку разматрања спорног правног питања Спп 6/16, иницираног од стране Основног суда у Сјеници.

У конкретном случају, одлучено је у складу са наведеним закључком Врховног касационог суда који гласи: Република Србија одговара за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења правноснажних и извршних судских одлука, као и одлука којима су у стечајном поступку утврђена потраживања запослених из радног односа која су без њихове кривице остала неизвршена у поступку стечаја вођеном над стечајним дужником са већинским или државним капиталом, уз услов да је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року. У погледу камате, правноснажном пресудом није одступљено од правног става заступљеног у судској пракси о основу и обиму одговорности тужене Републике Србије.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 20.06.2019. године. Вредност побијаног дела предмета спора 269.747,16 динара. Првостепена пресуда је донета 27.09.2019. године, а другостепена пресуда је донета 24.08.2020. године.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена па је Врховни касациони суд донео одлуку као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**